

Т. м.

Прочетоха се нѣколко теми върху: „Произхода на музиката“.

Какво разбирате подъ думата „концентриране на мисълта“. Тази дума може да се разгледа, като съставена отъ думитѣ: кон и центрумъ. „Кон“ значи съсъ, и центрумъ значи, центъръ, т. е. мисълъ съ центра си, слѣдователно, има мисли съ центъръ, има и мисли безъ центъръ. Концентриране, това е волевъ, съзнателенъ актъ на душата — да съберешъ мисълта къмъ нейния центъръ, т. е. тамъ, дѣто може да се използва. Значи, мисълта иде отвънъ, и се отправя къмъ единъ центъръ, както малкитѣ изворчета се съсрѣдоточаватъ къмъ една голѣма вода, която е впрѣгната на работа.

За слѣдния пѣтъ ще ви задамъ темата: „Произходътъ на мисълта“.

Щомъ знаете това нѣщо за мисълта, по сж-
щия начинъ ще разсжждавате и вие, естествено да
върви мисълта. Казвате, че всичкитѣ нѣща си иматъ
свои причини, битието и то си има своя причина.
Казваме, че свѣтътъ е създаденъ отъ нищо. Може,
но думата нищо има съдържание въ себе си. Щомъ ка-
жете нищо, какво подразбирате подъ тази дума „нищо“?